

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Scand. Studs. SC1710: Introduction to Old Norse

COURSE CODE : SCAN1710

UNIT VALUE : 0.50

DATE : 03-MAY-05

TIME : 14.30

TIME ALLOWED : 3 Hours

Answer QUESTIONS (1) (35%) and (2) (35%) and ONE QUESTION FROM QUESTIONS (3)-(6) (30%).

A candidate may not in any answer cover the same ground as in an assessed or extended essay. Avoid duplication of material in this paper.

(1) (a) Translate the following passage into good modern English.

Ok er liðu nakkvarar stundir, þá mælti Auðun við konung: ‘Braut fýsir mik nú, herra.’

Konungr svarar heldr seint: ‘Hvar villtu þá’, segir hann, ‘ef þú vill eigi með oss vera?’

Hann segir, ‘Suðr vil ek ganga.’

‘Ef þú vildir eigi svá gott ráð taka’, segir konungr, ‘þá myndi mér fyrir þykkja í, er þú fýsisk í braut.’ Ok nú gaf konungr honum silfr mjók mikit, ok fór hann suðr síðan með Rúmferlum, ok skipaði konungr til um ferð hans, bað hann koma til sín, er kvæmi aprt.

Nú fór hann ferðar sinnar, unz hann kómr suðr í Rómaborg. Ok er hann hefir þar dvalizk, sem hann tíðir, þá ferr hann aprt; tekr þá sótt mikla; görir hann þá ákafliga magran. Gengr þá upp alt féit þat er konungr hafði gefit honum til ferðarinnar; tekr síðan upp stafkarls stíg, ok biðr sér matar. Hann er þá kollótr ok heldr ósælligr.

Hann kómr aprt í Danmörk at páskum, þangat sem konungr er þá staddir. En eigi þorði hann at láta sjá sik; ok var í kirkjuskoti ok ætlaði þá til fundar við konung, er hann gengi til kirkju um kveldit. Ok nú er hann sá konunginn ok hirðina fagrliga búna, þá þorði hann eigi at láta sjá sik. Ok er konungr gekk til drykkju í höllina, þá mataðisk Auðun úti, sem siðr er til Rúmferla, meðan þeir hafa eigi kastat staf ok skreppu.

(b) Identify the grammatical form of the ten UNDERLINED WORDS in the above passage.

(2) (a) Translate the following passage into good modern English.

Síðan gekk Bóðvarr til þess rúms sem hann hafði áðr tekit, ok leiddi eptir sér Hótt ok setr hann þar hjá sér. En hann er svá hræddr at skelfr á honum leggr ok liðr, en þó þykisk hann skilja at þessi maðr vill hjálpa sér. Eptir þat kveldar ok drífa menn at höllunni ok sjá Hrólfs kappar at Hótr var settr í bekk upp ok þykir þeim sá maðr hafa gjort sik œrit djarfan, er þetta hefr til tekit. Illt tillit hefr Hótr, þá hann sér kunningja sína, því hann hefr illt eitt af þeim reynt; hann vill lifa gjarnan ok fara aptr í beinahrúgu sína, en Bóðvarr heldr honum, svá at hann náir ekki í burt at fara, því hann þóttisk ekki jafnberr fyrir hoggum þeira, ef hann næði þangat at komask. Hirðmenn hafa nú sama vanða, ok kasta fyrst smám beinum um þvert gólfit til Bóðvars ok Hattar. Bóðvarr lætr sem hann sjái eigi þetta. Hótr er svá hræddr at hann tekr eigi á mat né drykk, ok þykir honum þá ok þá sem hann muni vera lostinn.

(b) Identify the grammatical form of the ten UNDERLINED WORDS in the above passage.

(3) EITHER:

(a) To what extent does the hero of *Auðunar þátr vestfirzkr* owe his success simply to his good luck?

OR:

(b) ‘It teaches a lesson in manners and behaviour for visitors to royal courts.’ How far do you agree with this interpretation of *Auðunar þátr vestfirzkr*?

(4)

What makes *Hrólf's saga kraka a fornaldarsaga*?

(5)

Describe the role played by fate in at least two *Íslendingasögur*.

(6)

What were the distinctive features of Icelandic society during the ‘Saga Age’?